

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum omnis error matrimonium impedit? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

ei tamen quantum ad causam suam.

Ad tertium dicendum, quod character baptismi non causatur ex intentione baptizantis directe, sed ex elemento materiali exterius exhibito. Intentio sententi operatur solum, ut dirigens elementum materiale ad effectum proprium: sed vinculum conjugale ex ipso consensu causatur* directe: & ideo non est simile.

Ad quartum dicendum, quod sicut Magist. 10.4.4. sententiarum dicit †, Matrimonium quod fuit inter Liam & Jacob, non fuit perfectum ex ipso concubitu, qui ex errore contigit; sed ex consensu qui postmodum accessit: tamen tuerque à peccato excusat, vt patet in eadem distinctione ‡.

ARTIC. II.

Vtrum omnis error matrimonium impedit?

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod error conditionis aut personæ, ut in littera * dicitur, Quia quod conuenit alicui secundum se, conueniet secundum totum suum ambitum. Sed error de natura habet quod matrimonium impedit, ut dictum est *. Ergo omnis error matrimonium impedit.

¶ 2 Præterea, Si error, in quantum huiusmodi matrimonium impedit, maior error magis debet impedire. Sed maior est error fidei, qui est in heretico, non credentibus hoc sacramentum, quam error personæ. Ergo magis debet impedire, quam error personæ.

¶ 3 Præterea, Error non evanescit matrimonio nisi in quantum tollit voluntarium. Sed ignorans cuiuslibet circumstantiæ voluntarium tollit, ut patet in 3. Ethic. * Ergo non solum error conditionis, aut personæ, matrimonium impediunt.

¶ 4 Præterea, Sicut conditio seruitur aliquod ex annexum accidens personæ: ita qualitas corporis aut animi. Sed error conditionis impedit matrimonium. Ergo eadem ratione error qualitatis aut circumstantiæ.

¶ 5 Præterea, Sicut ad conditionem personæ pertinet,

ut dictum est, q.45.

art. 1.

† lib. 4.

sent. d. 30

§. A. in

med.

* li. 4. s. et.

d. 30 eo-

dem §. A.

207

* lib. 4.

sent. d. 30

§. A.

art. prec.

lib. 3. c. 1.

seruitus & libertas: ita nobilitas, vel ignobilis,
aut status dignitatis, & priuatio eius. Sed er-
et conditionis libertatis vel seruitutis impedit ma-
trimonium. Ergo & error aliorum dictorum.
Præterea, Sicut conditio seruitutis impedit,
etiam disparitas cultus, & impotentia coeundi;
infra dicitur *. Ergo sicut error conditionis po-
tuerit matrimonij impedimentum, ita error circa alia
modi deberet impedimentum matrimonij ponii.
SED contra, Videtur, quod nec error persona ma-
rimonium impedit. Quia sicut emptio est quidam
nuptias, ita etiam matrimonium. Sed in empto-
de renditione si detur aurum æquivalens pro alio
non impeditur venditio. Ergo nec matrimo-
nium impeditur, si pro vna muliere alia accipiatur.
Præterea, Potest contingere quod per multos
sit error detineatur, & filios & filias generet
Sed graue esset dicere quod tunc essent diuiden-
do. Ego primus error non frustrauit matrimonium.
Præterea, Potest contingere quod frater viri,
se credit consentire mulier, offeratur ei, &
commissetur carnaliter: & tunc videtur,
non possit redire ad illum, in quem consentire
redit: sed debeat stare cum fratre eius. Et sic
persona non impedit matrimonium.
RESPONDEO dicendum, quod sicut error ex hoc
ad imvoluntarium causat, habet excusare pecca-
tum. Ita habet quod matrimonium impedit ex co-
naturitate. Error autem non excusat à peccato, nisi sit
circumstantia, cuius appositio vel remotio fa-
differentiam liciti & illiciti in actu. Si enim ali-
percutiat patrem baculo ferreto, quem credit li-
citem, non excusat à toto, quamuis forte à can-
did si credat quis percutere filium causa discipli-
la percutiat patrem, excusat à toto, adhibita
diligentia. Vnde oportet quod error, qui ma-
rimonium impedit, sit aliquius eorum quæ sunt de es-
supplementum. **B**e monium,

* Ad di-
gnitas fita
146.

q. 52. a. 2.
q. 58.
ar. 1. q.
q. 59. a. 1.

simile ar
gum. pro-
ponit Gra
tian. 19.
q. 1. post
med.

monium, scilicet personas duas, quæ coniunguntur; & mutuam potestatem in inuicem, in qua matrimonium consistit. Primum autem tollitur per errorem personæ; secundum, per errorem conditionis; quia seruus non potest potestatem sui corporis libenter tradere sine cōsensu sui domini. Et propter hoc hi duo errores matrimonium impediunt, & non ali-

Ad primum ergo dicendum, quod error prohibetur ex natura generis, quod impedit matrimonium sed ex natura differentiæ adiunctæ: prout scilicet error alicuius eorum, quæ sunt de essentia matrimonij *.

Ad secundum dicendum, quod error infidelitatis matrimonio non est circa ea quæ sunt matrimonium consequentia: sicut an sit sacramentum, vel an sit sacramentum. Et id est error talis matrimonium non impediret: sicut nec error circa baptismum impedit adoptionem characteris, dummodo intendat facere recipere quod Ecclesia dat, quāuis credat nihil esse.

Ad tertium dicendum, quod non qualibet constantia ignorantia causat involuntarium, quod est peccatum; ut dictum est *: & propter hoc non sequitur.

Ad quartum dicendum †, quod diversitas formæ non variat aliquid eorum, quæ sunt de essentia matrimonij; nec diversitas qualitatis, sicut facit consti-

tutus: & id est ratio non sequitur.

Ad quintum dicendum, quod * error nobilitatis in quantum huiusmodi, non evacuat matrimonium ratione, qua nec error qualitatis: sed fieri nobilitatis vel dignitatis redundat in errorem personæ, tunc impedit matrimonium. Vnde si confitetur mulieris feratur in istâ personam directe, error nobilitatis ipsius non impedit matrimonium: si vero directe intendit consentire in filium regis, qui cum sit ille; tunc si alius praesentetur ei quam filius regis est error persona, & impeditur matrimonium.

Ad sextum dicendum, quod error etiam aliquando impedi-

in corp.

† 3. p. 9.
67. ar. 5.
corp.

* ar. pra-
ced. & in
corp. hu-
ius art.

† Grat. in
decr. caus
f. 29. q. 1.

* Gratia.
ibide, &
Mag. sit.
d. 30. §.

A.

impedit matrimonium, quantum ad ea, quae
re personas illegitimas, impedit matrimonium.
Id ideo de errore illorum non facit mentionem: quia
impedit matrimonium, siue cum errore sint,
et sine errore: ut si aliqua contrahat cum subdiacono
siue sciat, siue nesciat, non est matrimonium*. Grat. ib.
Econditio seruitutis non impedit, si seruitus scia- q. 2. c. 3.
tur & idem non est simile.

Ad sepium dicendum, quod pecunia in contrahens accipitur quasi mensura aliarum rerum, ut patet in 5. Ethic. & non quasi proper se quaesita: & si non detur illa pecunia, quae creditur, sed alia equalis nihil obedit contractui: sed si in re quaesita proper se esset error, impediretur contractus, sicut et an si cuius venderetur asinus pro equo. Et similiter est non improposito.

Ad octauum dicendum, quod quantumcumque
ent cum ea, nisi de novo consentire velit, non est
nihil esse. *Exponit.*

Si nonum dicendum, quod si ante non consenserit fratrem eius, potest cum quem per errorem accepit, retenere: nec potest ad fratrem eius redire, tunc si sit cognita carnaliter ab eo quae accepit, ita secundum consenserat in primu per verba de praesenti, etiam in parte potest secundum habere primo viuente, sed potest condonare vel secundum relinquere, vel ad primum redire: ignoranta facti excusat peccatum, sicut & excusabilitas post consummatum matrimonium, si a consanguineo viri sui fraudulentem cognoscetur: quia sed fuit alterius non debet sibi praividicare.

QVÆST. LII.

Einde considerandum est de impedimento conditionis.
Circa quod queruntur quatuor.
Primo, verrum conditio seruitutis matrimonium impedit?

He a Secur